

Arbejderes Antal beregnedes da til 17,000 — overvejende i Hovedstaden —, hvoraf ca. $\frac{3}{5}$ beskæftigedes i Beklædningsindustrien, $\frac{1}{5}$ i Tekstilindustrien og Resten fordelt paa de øvrige Hovedfag; overalt var det overvejende Kvinder, der paa den Maade beskæftigedes, altsaa i Hjemmene.

Da disse Hjemmearbejdere oftest faa Arbejdet overdraget gennem Mellemmænd, der have taget det i Entreprise, og om hvem det almindeligvis antages, at de tage for stor Fordel paa Arbejdernes Bekostning, er man i forskellige Lande gaaet ret vidt i Henseende til at gribe regulerende ind ogsaa i dette industrielle Arbejde. I England er man i 1910 endog gaaet til en Lov, der fordrer offentlig Fastsættelse af Minimumløn for Konfektionsbranchen. Nu ligger Tanken om Lovgivning om Løntariffer i Kontraktforholdet mellem Arbejdsgivere og Arbejdere i Danmark ganske vist fjern og synes at være en Forholdsregel, som kun den yderste Nødvendighed vil kunne retfærdiggøre; men under alle Omstændigheder falde saadanne Bestemmelser udenfor en Fabriklovs givne Rammer. I det foreliggende Forslag har derfor Udvalget ikke villet slutte sig til den Del af § 31, der strejfer dette Omraade, nemlig Forslaget om, at der skal kunne gives Arbejdsgivere Paabud om Opslag angaaende de for Hjemmearbejde gældende Lønsatser, og stiller derfor Ændringsforslag om, at denne Del af nævnte Paragraf skal udgaa, hvilket — i Forbindelse med enkelte andre Ændringer — har fremkaldt den ændrede Redaktion af hele § 31, hvorom der stilles Forslag under Nr. 40.

Efter at have omtalt den af Udvalget ønskede Udvidelse til Landbrugets fabrikmæssige Virksomhed og den af Regeringen foreslaaede Udvidelse til Hjemmearbejdet skal Udvalget gaa over til at gøre Rede for de stillede Ændringsforslag, idet man gennemgaaende følger disse efter Nummerække.

Ændringsforslaget Nr. 1 sigter til at gøre det klart, hvilke *Virksomheder der kan inddrages under Loven*; at Virksomheder af den nærmere angivne Slags,

i hvilke „et større Antal“ Arbejdere beskæftiges, kunne inddrages, forekommer dog Udvalget at være tvetydigt, og desuden er der Virksomheder, der ere af den Beskaffenhed, at de, selv om kun ganske faa Arbejdere beskæftiges, bør inddrages; Udvalget foreslaar derfor, at der skal være Adgang til at inddrage Virksomheder, hvor flere Arbejdere beskæftiges, hvor efter allerede 2 Arbejdere ville give saadan Adgang. Forholdet vil med denne Ændring blive dette, at Virksomheder, som beskæftige 6 Arbejdere, *skulle anmeldes*, Virksomheder, som beskæftige mindst 2 Arbejdere, *kunne inddrages*, og at Direktøren for Arbejds- og Fabriktilsynet i første Instans afgør, om en — anmeldt eller uanmeldt — Virksomhed *skal inddrages*. Det er af Regeringen foreslaaet, at denne Afgørelse kan appelleres til Indenrigsministeren; ved Ændringsforslag Nr. 8 foreslaar *et Flertal* (Udvalget undtagen C. C. Andersen) — med Indenrigsministerens Tiltrædelse under Samraad med Udvalget —, at Ministerens Afgørelse skal kunne appelleres til Domstolene.

I det Forslag, som i Foraaret 1911 forelagdes i Landstinget, var det foreslaaet, at Indenrigsministeren, „naar særlige Omstændigheder tale derfor“, kunde bestemme, at de af Staten eller en Kommune drevne Virksomheder undtages fra Tilsyn ifølge Loven. I Bemærkningerne til det i Efteraaret 1911 forelagte Forslag er der gjort opmærksom paa, at de ovenfor fremhævede Ord foreslaas at skulle udgaa. Hertil har et Flertal sluttet sig, medens et Mindretal, der ikke mener, at en Undtagelse her er nødvendig eller ønskelig, stiller Forslag om, at det paagældende 2det Stykke i § 1 skal udgaa (Nr. 3).

Ved det næste Afsnit, nemlig om *Arbejdsstedernes Indretning*, stiller Udvalget Forslag om, at Maksimum for det Luftmaal, der af Tilsynet eller ved Regulativ kan foreskrives for hver Arbejder, fastsættes til 12 Kubikmeter (Nr. 10), hvorhos Bestemmelsen om, at kalkede Vægge og Lofter skulle hvidtes en Gang aarlig, foreslaas ændret derhen, at saadan Hvidtning